

BÀI HỌC 6

SỰ CHIẾN THẮNG TRONG ĐỒNG VẮNG

CÂU GỐC: “*Bởi Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất*” (Lu-ca 19:10).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 1:20-23; Giăng 9:39; Ma-thi-ơ 3:7-12; Ma-thi-ơ 4:1-10; Phục truyền 34:1-4; Khải huyền 21:10.

Sa-tan biết rằng sự nghịch thù sẽ tiếp tục giữa nó và người nữ, giữa dòng dõi nó và dòng dõi người nữ. Nó cũng biết rằng công việc của nó làm cho loài người sa ngã gian ác hơn sẽ bị gián đoạn. . . . Nhưng khi chương trình cứu rỗi đã được bày tỏ đầy đủ hơn, Sa-tan ăn mừng với các quỷ sứ của mình vì nghĩ rằng nó có thể đem Con Đức Chúa Trời xuống từ địa vị cao và vinh hiển của Ngài. Sa-tan khoe khoang rằng kế hoạch của nó cho đến nay đã thành công trên đất. Nó cũng tự hào rằng khi Đấng Christ mặc lấy bản thể con người, Sa-tan có thể làm Ngài sa ngã và thất bại. Bằng cách này, sự chuộc lại con người sa ngã có thể bị ngăn chặn. – Phòng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 66.

Tuần này, khi nghiên cứu về những cám dỗ trong đồng vắng, chúng ta sẽ thấy Kinh Thánh dạy rõ ràng về cuộc chiến ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan. Sa-tan đã tuyên bố thể gian là của nó, và Đấng Christ đã đến để lấy lại. Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng để giành lại thế giới qua chương trình cứu rỗi. Thất bại trong việc giết Đức Chúa Giê-su sau khi Ngài ra đời, Sa-tan đã cố gắng một cách khác để tiêu diệt sự cứu chuộc con người. Bài học tuần này giải thích cách Sa-tan đã cố gắng để làm điều này qua những cám dỗ nơi đồng vắng.

EM-MA-NU-ÊN ĐẾN ĐỂ CỨU

Hãy đọc Ma-thi-ơ 1:20-23. Tên được đặt cho Đức Chúa Giê-su, “Em-ma-nu-ên” có ý nghĩa gì? Tại sao Đức Chúa Giê-su đến thế gian để “ở cùng chúng ta”?

Trước hết, Ngài đến để lấy lại “vương quốc” mà A-đam đã bị mất (Rô-ma 5:12, 15). Chúng ta thấy thoáng qua bản tính đế vương của Đức Chúa Giê-su khi Ngài cảm hứng đám đông (5,000 người muốn tôn Ngài làm vua). Ngoài ra các em đã hát tôn vinh Đức Chúa Giê-su. Chúng ta cũng thấy quyền phép của Ngài trên sự sáng tạo. Ngài đã bày tỏ khả năng của mình để khôi phục lại con người tan nát trở nên hoàn toàn một lần nữa. (Ví dụ, Ngài chữa lành người mù bẩm sinh và người đàn bà bị xuất huyết trong 12 năm). Và Ngài dùng quyền năng của Ngài trên thiên nhiên. (Ví dụ, Ngài đã làm cơn bão và sóng gió phải yên lặng).

Thứ hai, Ngài đã đến để phán xét và hủy phá công việc của ma quỷ (Giăng 9:39; I Giăng 3:8). Chúng ta thường tự hỏi tại sao kẻ ác dường như thành công? Đức Chúa Giê-su phải đối phó với sự bất công và hứa với chúng ta rằng điều đó sẽ sớm kết thúc. Quỷ sứ phải công nhận là Ngài có quyền lực. Chúng thường kêu lên Đức Chúa Giê-su thực sự là ai trước khi Ngài bày tỏ quyền phép. Ngài phục hồi những người bị quỷ ám trở lại bình thường và ban cho họ sự bình an. Còn những người khác thì chạy trốn vì sợ hãi.

Thứ ba, Đức Chúa Giê-su đến thế gian để tìm và cứu kẻ bị mất (Lu-ca 19:10) và cất đi tội lỗi của họ (Giăng 1:29). Ngài phải chịu làm giống như chúng ta để Ngài có thể là Thấy Tế lễ Thượng Phẩm sẽ khôi phục chúng ta lại với Đức Chúa Trời (Hê-bơ-rơ 2:17). “Đức Chúa Giê-su phải đối phó với tội lỗi, cứu con người khỏi tội lỗi, và cho họ ân điển, sự tha thứ, sự công bình, và sự vinh hiển. Tất cả các điều này đã được thực hiện với mục đích của giao ước từ đầu và bây giờ hoàn thành trong Đức Chúa Giê-su Christ.” – Phong trích N.T. Wright (2009/09/25), *Justification: God’s Plan and Paul’s Vision* [Sự xưng công bình: Kế hoạch của Đức Chúa Trời và Tầm Nhìn của Phao-lô] (Kindle Locations 1462-1463: InterVarsity Press. Kindle Edition).

Cuối cùng, Đức Chúa Giê-su đến để dạy chúng ta về Đức Chúa Trời. Ngài cũng bày tỏ cho chúng ta – và cả vũ trụ – bản tính thật của Ngài (Giăng 14:9).

Làm thế nào mỗi lý do mà Đấng Christ đã đến thế gian có thể và nên cải tiến đời sống của bạn và trong sự bước đi với Chúa?

PHÉP BÁP-TÊM CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Giăng Báp-tít đã gây sự hứng thú cho cả vùng. Ông là một người trông giống như tiên tri Ê-li (Ma-thi-ơ 3:4; II Các Vua 1:8). Ông là vị tiên tri đầu tiên dân chúng đã thấy trong 400 năm. Trước đây Đức Chúa Trời không bao giờ im lặng lâu như vậy. Bây giờ Ngài đang nói với dân chúng một lần nữa. Rõ ràng, một điều gì quan trọng sắp xảy ra.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 3:7-12. Tại sao Giăng Báp-tít liên kết chủ đề về sự phán xét, cơn giận ngay sau (Ma-thi-ơ 3:7), búa đã để kể rễ cây (Ma-thi-ơ 3:10), dê thật sạch sán lúa mình (Ma-thi-ơ 3:12), và rơm rạ thì đốt trong lửa chẳng hề tắt (Ma-thi-ơ 3:12) trong lời giới thiệu về Đấng Mê-si?

Người ta nghĩ rằng họ đang sống trong những ngày cuối cùng. Họ đã thấy Giăng đến từ đồng vắng và khuyến khích họ đi xuống sông Giô-đanh để chịu phép báp-têm. Đây cũng gần giống như một cuộc Xuất Hành mới. Bị dìm mình xuống nước (chứ không phải đi bộ qua lòng sông khô) là cần thiết để được sạch và chuẩn bị sẵn sàng cho đất hứa mới. Họ nghĩ rằng Đấng Cứu Thế sẽ dẫn họ từ chiến thắng người La Mã để vào vương quốc vĩnh cửu của Đức Chúa Trời mà các vị tiên tri đã nói tới. Đó là những điều mà nhiều người nghĩ như vậy.

Nhưng Giăng và Đức Chúa Giê-su đã không dẫn đầu một phong trào chính trị. Đây là phong trào cứu rỗi. Lời giải thích của Lu-ca về những gì Giăng đã làm là một đoạn trích từ Ê-sai. Đoạn này mô tả cách Đức Chúa Trời sẽ chuẩn bị một con đường cho dân Ngài để trở về Đất Hứa (Lu-ca 3:3-6). Giê-rê-mi giải thích lý do cho con đường đặc biệt này. Đó là con đường mà người mù, què, mang thai, các bà mẹ với con nhỏ, và tất cả những ai muốn trở về Đất Hứa đều có thể đi (Giê-rê-mi 31:7-9). Không lạ gì mọi người đều đổ xô đến cùng Giăng. Niềm hy vọng của họ được khơi lại, và họ muốn sẵn sàng cho ngày trọng đại của Đức Chúa Trời sớm đến với họ.

Tuy nhiên, ngày lớn của Đức Chúa Trời đến bằng một cách mà hầu hết họ không mong đợi. Đó không phải vì họ đã không được nghe nói, nhưng vì họ không hiểu ý nghĩa của những gì Kinh Thánh dạy (Lu-ca 24:25-27).

Những người trung tín đã hiểu lầm về bản chất của sự đến lần thứ nhất của Đức Chúa Giê-su. Làm thế nào những người trung tín trong ngày cuối cùng có thể tránh hiểu lầm về bản chất của sự Chúa đến Lần thứ Hai?

BIỂN ĐÁ THÀNH BÁNH

Hãy đọc Ma-thi-ơ 4:1-3. Việc gì đã xảy ra và tại sao? Làm thế nào chúng ta thấy cuộc thiện ác đấu tranh xảy ra ở đây?

“Khi Đức Chúa Giê-su được đưa vào đồng vắng để bị cám dỗ, Ngài được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt. Ngài đã không mời sự cám dỗ. Ngài đến nơi đồng vắng để ở một mình, để suy nghĩ sâu xa về sứ mạng và việc làm của Ngài. Bằng cách kiêng ăn và cầu nguyện, Đức Chúa Giê-su chuẩn bị chính mình cho con đường đẫm máu mà Ngài sắp phải đi. Nhưng Sa-tan biết rằng Đấng Cứu Thế đã đi vào đồng vắng, và nó nghĩ đây là thời gian tốt nhất để tấn công Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 114.

Có những sự so sánh thú vị giữa câu chuyện về sự cám dỗ của Đức Chúa Giê-su và kinh nghiệm của dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng. Sau khi Đức Chúa Giê-su ra khỏi nước, Ngài đi vào đồng vắng, nơi đây Ngài không ăn gì và đã bị thử nghiệm trong 40 ngày. Trong cùng một cách, dân Y-sơ-ra-ên đi qua nước (Biển Đỏ), bước vào sa mạc, nơi mà họ không có bánh, và ở đó trong 40 năm. Chú ý sự mô tả trong Phục truyền 8:2, 3. “Hãy nhớ trọn con đường nơi đồng vắng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người đi trong bốn mươi năm này, để hạ người xuống và thử người. . . Vậy, Ngài có hạ người xuống, làm cho người bị đói. . .”

Sách Phục âm nói rằng sau 40 ngày kiêng ăn, Đức Chúa Giê-su đói (Ma-thi-ơ 4:2). Sau đó, một người nào đó xuất hiện với lời khuyên “hữu ích,” gần giống như bạn bè của Gióp đã cố gắng để “an ủi” ông ta. Đây không phải là lần đầu tiên Sa-tan được coi như là “cố gắng để giúp” một người trong cơn khủng hoảng.

Điều tương tự cũng xảy ra với Đức Chúa Giê-su nơi đồng vắng. Một người đến để “giúp đỡ” cho thấy thực sự nó là ai khi nó nói, “Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá nẩy trở nên bánh đi” (Ma-thi-ơ 4:3). Một thiên sứ từ Đức Chúa Trời sẽ không nghi ngờ Đức Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời.

Một lần nữa hãy để ý đến câu trả lời của Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 4:4) trích từ Cựu Ước. Đức Chúa Trời “cho ăn ma-na mà người và tổ phụ người chưa hề biết, để khiến người biết rằng loài người sống chẳng phải nhờ bánh mà thôi, nhưng loài người sống nhờ mọi lời bởi miệng Đức Giê-hô-va mà ra.” (Phục truyền 8:3).

Điều quan trọng là không để rơi vào sự cám dỗ. Nhưng quan trọng hơn thế nào là chắc chắn rằng bạn, có thể vô tình, không dẫn người khác vào sự cám dỗ?

MỘT SỰ CẢM ĐỔ KHÁC

Sự cảm đổ thứ nhất có liên quan tới Xuất Ê-díp-tô-Ký. Nhưng nó cũng bắt nguồn từ sự Sa Ngã. Đức Chúa Giê-su coi sự trung tín với Đức Chúa Trời quan trọng hơn là khẩu thích. Làm như vậy, Ngài đã lấy lại đất mà A-đam bị mất ở cây biết điều thiện và điều ác. Tuy nhiên, để hoàn toàn nối lại khoảng cách từ nơi loài người sa ngã kể từ thời A-đam, Đức Chúa Giê-su đã phải đối diện với hai cảm đổ nữa.

Theo Ma-thi-ơ, sự cảm đổ thứ hai liên quan đến việc Sa-tan đem Đức Chúa Giê-su lên nóc đền thờ. Một lần nữa nó nói cách nhạo báng, “Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời,” điều đó cho thấy rằng kẻ cảm đổ (Sa-tan) không phải là bạn của Đức Chúa Giê-su.

Sa-tan thực sự muốn chứng minh điều gì đây? Nó có thể chứng minh được điều gì nếu Đức Chúa Giê-su gieo mình xuống? (Ma-thi-ơ 4:5-7).

Đức Chúa Giê-su đã không quan tâm đến những hành động rẻ tiền. Niềm tin của Ngài vào Đức Chúa Trời là thật. Đó không phải là một điều để gây ấn tượng với những người khác. Sự tin tưởng hoàn toàn của Đức Chúa Giê-su vào Cha của Ngài đã được bày tỏ trong việc Ngài rời bỏ thiên đàng và trở nên con người, chịu thống khổ qua nhiều sỉ nhục khủng khiếp, và qua cái chết bất công của Ngài (Phi-líp 2:5-8). Đây là số phận của Ngài, và Ngài đã chuẩn bị đầy đủ cho điều đó. Sự mạng của Ngài là giành lại thế gian mà A-đam và tất cả những người đến sau ông đã bị mất. Trong Đức Chúa Giê-su, tất cả các giao ước phải được làm trọn, và thế giới sẽ có cơ hội để được cứu.

Một lần nữa Đức Chúa Giê-su trả lời, “Có lời chép rằng.” Ngài lại trích dẫn Phục truyền và liên kết kinh nghiệm của Ngài với Xuất Ê-díp-tô-Ký, “Các người chớ thù Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thù Ngài tại Ma-sa” (Phục truyền 6:16). Ma-sa là nơi mà dân Y-sơ-ra-ên cay đắng phàn nàn về việc thiếu nước. Môi-se bèn đập vào hòn đá để cung cấp nước cho họ. Trong kinh nghiệm này, Môi-se nói rằng họ đã “thù” Đức Giê-hô-va mà nói rằng, “Có Đức Giê-hô-va ở giữa chúng ta hay chăng?” (Xuất Ê-díp-tô Ký 17:7). Quý cố gắng để lừa Đức Chúa Giê-su bằng cách lặp lại những lời của Đấng Cứu Thế, “Có lời chép rằng” (Ma-thi-ơ 4:4, 6). Tất nhiên Đức Chúa Giê-su biết rõ hơn và không rơi vào cái mưu của nó.

Không phải là điều dễ dàng để biết ranh giới giữa sự tin tưởng nơi Đức Chúa Trời cho một phép lạ và lợi dụng quyền năng của Ngài khi chúng ta cầu nguyện. Làm thế nào bạn học được để biết phân biệt điều này? Hãy đem câu trả lời của bạn đến lớp học.

THỜ LẠY MA QUỶ

Theo sách Ma-thi-ơ, sự cám dỗ thứ nhất tập trung vào thức ăn. Sự cám dỗ thứ hai tập trung sự lợi dụng Đức Chúa Trời. Cám dỗ thứ ba là một sự thách thức trực tiếp vào chính Đấng Christ, vào vương quyền của Ngài và toàn thể sứ mạng của Ngài trên trái đất.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 4:8-10; Phục truyền 34:1-4; và Khải huyền 21:10. Ý nghĩa của câu “núi rất cao” mà Sa-tan đem Đức Chúa Giê-su lên là gì?

Xét theo cách Kinh Thánh sử dụng các chủ đề đi lên đỉnh của một ngọn núi rất cao để xem các quốc gia, chúng ta có thể biết rằng chuyến đi của Đức Chúa Giê-su không phải là một chuyến đi tham quan. Cũng từ một đỉnh núi mà Môi-se thấy Đất Hứa. Và Giăng sau đó nhìn thấy tương lai của thành Giê-ru-sa-lem Mới. Trong cùng một cách, Đức Chúa Giê-su thấy nhiều hơn là chỉ các nước thuộc thế giới La Mã trong thời Kinh Thánh. Mục đích của Sa-tan là khoe khoang tất cả mọi thứ tốt nhất của thế gian. Nó cho thấy sự phong phú và “sáng lạng.” Nó không cho thấy những tội ác, đau khổ và bất công.

Sau đó Sa-tan nói, “Vi bằng người sắp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho người hết thấy mọi sự này” (Ma-thi-ơ 4:9). Sa-tan lừa gạt A-đam và Ê-va vì muốn trở nên như Đức Chúa Trời (khi họ đã là hình ảnh của Ngài). Trong cùng một cách, Sa-tan giả bộ rằng nó là Đức Chúa Trời và tất cả các quốc gia trên thế gian là của nó. Và nếu Chúa Giê-su chỉ thờ lạy nó một chút, nó có thể dễ dàng cho Ngài tất cả (đọc Lu-ca 4:6; so sánh Thi thiên 2:7, 8).

Bài kiểm tra này tập trung vào sự trung thành. Nhân loại nên hết lòng trung thành với ai? Trong vườn Ê-đen, khi A-đam và Ê-va nghe lời con rắn, họ đã thực sự dâng cho Sa-tan sự trung thành đầu tiên của họ. Và sự nhiễm trùng đó lây lan nhanh chóng qua từng thế hệ kế tiếp. Nếu không có hành động trực tiếp của Đức Chúa Trời, cuộc chiến ác đấu tranh sẽ đem lại lợi thế cho Sa-tan. Nhân loại, và có thể cả sự sống trên trái đất, không thể tiếp tục. Điều nguy cơ đó thật là cao.

Hãy lưu ý, Đức Chúa Giê-su, giống như Giô-sép với vợ của Phô-ti-pha, đã không cho phép kẻ gian ác ở gần Ngài. Đức Chúa Giê-su ra lệnh cho Sa-tan lui ra. Giô-sép không thể làm vậy, cho nên ông đã chạy trốn khỏi kẻ gian ác (Sáng thế Ký 39:11, 12). Đó cũng là một bài học giản dị cho chúng ta. Trong cả ba sự cám dỗ này, Đức Chúa Giê-su đã dùng Kinh Thánh như sự phòng thủ của Ngài. Điều đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta trong đời sống hàng ngày? Làm thế nào chúng ta có thể, khi đối diện với sự cám dỗ, dùng Kinh Thánh để được chiến thắng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Người ta có thể thấy các nhà văn qua các thế kỷ cố gắng để giải thích chủ đề của cuộc thiện ác đấu tranh. Một số Cơ Đốc nhân ngày nay đang tìm kiếm ý tưởng một cách kỹ lưỡng hơn. Nhưng không ai có một quan điểm về cuộc thiện ác đấu tranh sâu sắc như Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm. Một cuộc đấu tranh thực tế, liên quan tới thể, trí, linh và luân lý giữa Đấng Christ và Sa-tan là một chủ đề rất quan trọng của tư tưởng Cơ Đốc Phục Lâm. Và điều đó không có gì lạ! Trong suốt cả Kinh Thánh, một nhà văn Cơ Đốc đã gọi đây là “chủ đề chiến tranh vũ trụ” [liên quan đến cả vũ trụ]. Ví dụ, bài học tuần này về những cám dỗ trong đồng vắng đã bày tỏ rất thực tế và rõ ràng. Ý tưởng về một trận chiến giữa thiện và ác cũng có thể được thấy bên ngoài các chủ đề tôn giáo. Ví dụ, thi sĩ T.S. Eliot đã viết, “Thế giới xoay vần và thế giới thay đổi / Nhưng có một điều không thay đổi / Trong tất cả những năm tôi sống, có một điều không thay đổi, . . . Đó là cuộc đấu tranh vĩnh cửu giữa Thiện và Ác” - *The Complete Poems and Plays, 1909-1950* (New York: Harcourt Brace & Company, 1952), tr. 98. Nhà vô thần Đức Friedrich Nietzsche đã viết, “Chúng ta hãy đi đến một kết luận. Hai giá trị đối lập ‘tốt và xấu,’ ‘thiện và ác,’ đã tham gia vào một cuộc đấu tranh đáng sợ trên trái đất hàng ngàn năm” - *Phỏng trích On the Genealogy of Morals and Ecce Homo* (New York: Random House, 1967), tr. 52. Thần linh tiên tri (các tác phẩm của Ellen G. White) cùng với Kinh Thánh cho thấy bản chất thật sự của cuộc xung đột này và các vấn đề vĩnh cửu ở trong đó.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Trong lớp, hãy coi lại câu trả lời của bạn cho câu hỏi ngày thứ Tư về ranh giới giữa sự tin tưởng vào lời hứa của Chúa để được một phép lạ thực sự và sự lợi dụng quyền phép của Ngài. Làm thế nào chúng ta biết sự khác biệt?
2. Sự cám dỗ xuất hiện dưới nhiều hình thức, kích thích, màu sắc và phương pháp. Tất cả đều được thiết kế cẩn thận để đến với mỗi người chúng ta. Và, dĩ nhiên, sự cám dỗ của người này không giống của người khác. Ngoài những tội rất rõ ràng, có những tội kín đáo hơn chúng ta có thể bị cám dỗ là gì?
3. Đọc qua những cám dỗ của Đức Chúa Giê-su trong đồng vắng và các kinh nghiệm Ngài đã trải qua. Khi làm vậy, hãy suy nghĩ là cùng một Đức Chúa Giê-su này thật sự là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta,” Đấng mà “muôn vật bởi Ngài làm nên” (Giăng 1:3). Làm thế nào chúng ta có thể hiểu được rằng Đức Chúa Trời đã trải qua cuộc đấu tranh đáng sợ này vì sự lợi ích của chúng ta? Suy nghĩ về lễ thật này, có điều gì khác quan trọng hơn chẳng?